

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu w projekcie	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 5	Wyjątki i ograniczenia				
ust. 1	Tymczasowe czynności zwielokrotniania określone w art. 2, które mają charakter przejściowy lub dodatkowy, które stanowią integralną i podstawową część procesu technologicznego i których jedynym celem jest umożliwienie: a) transmisji w sieci wśród osób trzecich przez pośrednika, lub b) legalnego korzystania z utworu lub innego przedmiotu objętego ochroną i które nie mają odrębnego znaczenia ekonomicznego, będą wyłączone z prawa do zwielokrotniania określonego w art. 2.	T	Art. 23¹	Art. 23¹ . Nie wymagają zezwolenia twórcy tymczasowe czynności zwielokrotniania, o charakterze przejściowym lub incydentalnym, niemające samodzielnego znaczenia gospodarczego, a stanowiące integralną i niezbędną część procesu technologicznego, których celem jest wyłączenie umożliwienie: 1) przekazu utworu w systemie teleinformatycznym pomiędzy osobami trzecimi przez pośrednika lub 2) zgodnego z prawem korzystania z utworu.	
ust. 2.	Państwa Członkowskie mogą przewidzieć wyjątki lub ograniczenia w odniesieniu do prawa do zwielokrotniania określonego w art. 2, w następujących przypadkach:	T (fakult.)			

lit. c)	w odniesieniu do szczególnych czynności zwielokrotniania dokonywanym przez ogólnodostępne biblioteki, instytucji edukacyjnej lub muzea, lub przez archiwa, które nie są skierowane na osiągnięcie bezpośredniej lub pośredniej korzyści gospodarczej lub handlowej;		Art. 28 ust. 1 pkt 2 i ust. 2	Art. 28. 1. Archiwa, szkoły i inne placówki tworzące system oświaty, uczelnie, biblioteki oraz muzea mogą: (...) 2) sporządzać lub zlecać sporządzanie kopii utworów znajdujących się we własnych zbiorach w celu ich uzupełnienia, zachowania lub ochrony. (...) - jeżeli nie łączy się z tym osiągnięcie bezpośrednio lub pośrednio korzyści majątkowych. 2. Pobieranie opłat przez jednostki wymienione w ust. 1, w granicach potrzebnych dla pokrycia kosztów ich działalności nie stanowi osiągnięcia bezpośrednio lub pośrednio korzyści majątkowej.	
lit. d)	w odniesieniu do ulotnych nagrań dokonanych przez organizacje radiowe i telewizyjne przy pomocy własnego sprzętu i dla własnych programów; zachowanie tych nagrań w oficjalnych archiwach może być dozwolone ze względu na ich wyjątkową wartość dokumentalną;		Art. 23 ²	Art. 23 ² . 1. Organizacjom radiowym i telewizyjnym wolno przy pomocy własnych środków utrzymywać utwory na potrzeby własnych nadań. 2. Utrwalenia, o których mowa w ust. 1, niszczy się w terminie miesiąca od dnia wygaśnięcia uprawnień do nadania utworu. 3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do utrwaleń mających wyjątkowy charakter dokumentalny, które zostaną umieszczone w archiwum.	
ust. 3	Państwa Członkowskie mogą przewidzieć wyjątki lub ograniczenia w odniesieniu do praw określonych w art. 2 i 3 w następujących przypadkach:	T (fakult.)			
lit. a)	korzystania wyłącznie w celach zilustrowania w ramach nauczania lub badań naukowych tak długo jak źródło, łącznie z nazwiskiem autora, zostanie podane, poza przypadkami, w których okaże się to niemożliwe i w stopniu uzasadnionym przez cel niehandlowy, który ma być osiągnięty;		Art. 27 i 34 (niezmiennie niany)	Art. 27. 1. Szkoły i inne placówki tworzące system oświaty oraz instytucje naukowe, w tym uczelnie, mogą w celu zilustrowania w ramach nauczania lub badań naukowych, korzystać z rozpowszechnionych utworów w oryginalnej i w tłumaczeniu oraz sporządzać w tym celu kopie rozpowszechnionych drobnych utworów lub fragmentów większych utworów. 2. Jeżeli nie łączy się z tym bezpośrednio lub	

				<p>pośrednio osiągnięcie korzyści majątkowych, wolno w celu zilustrowania w ramach nauczania lub badań naukowych, korzystać z rozpowszechnionych utworów w oryginalnej lub tłumaczeniu oraz sporządzać w tym celu egzemplarze rozpowszechnionych drobnych utworów lub fragmentów większych utworów.</p> <p>3. Wolno w celach dydaktycznych i naukowych zamieszczać rozpowszechnione drobne utwory lub fragmenty większych utworów w podręcznikach, wpiśiach i antologiach.</p> <p>4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, twórcy przysługuje prawo do wynagrodzenia.</p>	
lit. c)	<p>zwielokrotniania przez prasę, publicznego udostępniania utworów i podawania do publicznej wiadomości artykułów na aktualne tematy gospodarcze, polityczne lub religijne oraz utworów nadawanych lub innych przedmiotów objętych ochroną tego samego rodzaju, chyba że korzystanie z nich zostało zastrzeżone i o ile zostanie wskazane źródło, włączając nazwisko autora lub korzystanie z utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną w powiązaniu ze złożeniem sprawozdania o aktualnych wydarzeniach, w granicach uzasadnionych celem informacji, o ile zostanie podane źródło, łącznie z nazwiskiem autora poza przypadkami, w których okaze się to niemożliwe;</p>		<p>Art. 25 oraz art. 26 i 34 (niezmiennie)</p>	<p>w art. 25 w ust. 1:</p> <p>a) pkt b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„b) artykuły na aktualne tematy polityczne, gospodarcze lub religijne, chyba że zostało wyraźnie zastrzeżone, że ich dalsze rozpowszechnianie jest zabronione”,</p> <p>b) uchyla się pkt 4;</p>	
lit. d)	<p>cytowania do celów takich jak krytyki lub recenzji, o ile dotyczy ono utworu lub innego przedmiotu objętego ochroną, który został już prawnie podany do publicznej wiadomości; o ile zostanie podane źródło, łącznie z nazwiskiem autora, poza przypadkami; w których okaze się to niemożliwe oraz o ile korzystanie odbywa się zgodnie z uczciwymi praktykami i w rozmiarze usprawiedliwionym przez szczególny cel;</p>		<p>Art. 29 i 34 (niezmiennie)</p>	<p>Art. 29. Wolno w ramach samostojącej całości cytować rozpowszechnione utwory, w zakresie uzasadnionym uczciwymi zwyczajami oraz specyficznymi celami cytału, w szczególności wyjaśnianiem, polemiką, analizą krytyczną i naukową, nauczaniem lub prawami gatunku twórczości, w tym parodii, karykatury, pastiszu.</p>	
lit. f)	<p>korzystania z przemówień politycznych, jak również z fragmentów wykładów publicznie dostępnych lub podobnych utworów lub przedmiotów objętych ochroną, w granicach uzasadnionych celem informacji oraz o ile zostanie podane źródło, łącznie z nazwiskiem autora, poza przypadkami, w których okaze się to niemożliwe;</p>		<p>Art. 26¹ i 34 (niezmiennie)</p>	<p>Art. 26¹. Wolno korzystać w granicach uzasadnionych celem informacji z przemówień politycznych i mów wygłoszonych na publicznych rozprawach, a także fragmentów publicznych wystąpień, wykładów, kazań lub innych podobnych utworów. Przepis nie upowaznia do publikacji zbiorów utworów jednej osoby.</p>	

lit. g)	korzystania podczas ceremonii religijnych lub oficjalnych imprez organizowanych przez władze publiczne;	Art. 31 ust. 1	1. Wolno korzystać z utworów podczas ceremonii religijnych oraz oficjalnych uroczystości organizowanych przez władze publiczne.	
lit. i)	niezamierzone włączenie utworu lub innego przedmiotu objętego ochroną do innego nośnika;	Art. 29	Wolno korzystać z utworu włączonego w sposób niezamierzony do innego materiału.	
lit. j)	korzystania w celach reklamowych dotyczących wystaw publicznych lub publicznej sprzedaży dzieł artystycznych, w stopniu koniecznym dla promocji danego wydarczenia, z wyłączeniem wszelkiego innego handlowego wykorzystania;	Art. 33 ³	1. Wolno korzystać z utworów w celu reklamy publicznie dostępnej wystawy lub sprzedaży utworów, w zakresie uzasadnionym promocją takiej wystawy lub sprzedaży, z wyłączeniem innego handlowego wykorzystania. 2. Korzystanie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy w szczególności publicznie dostępnych wystaw w muzeach, galeriach, salach wystawowych i obejmuje korzystanie z utworów w ogłoszeniach, katalogach i innych materiałach rozpowszechnianych dla promocji wystawy lub sprzedaży oraz wystawienie lub inne udostępnianie egzemplarzy utworów dla tych celów.	
lit. k)	korzystania do celów karykatury, parodii lub pastiszu;	Art. 29 i 34 (niezmiennie)	Art. 29. Wolno w ramach samoistnej całości cytować rozpowszechnione utwory, w zakresie uzasadnionym uczciwymi zyczeniami oraz specyficznymi celami cytatu, w szczególności wyjaśnianiem, polemiką, analizą krytyczną i naukową, nauczaniem lub prawami gatunku twórczości, w tym parodii, karykatury, pastiszu.	
lit. n)	korzystania poprzez udostępnienia lub podanie do wiadomości, w celu badań i prywatnych studiów, indywidualnym postronnym osobom z dzieł lub innych przedmiotów objętych ochroną, które nie podlegają zasadom zakupu lub licencji, znajdujących się w zbiorach instytucji określonych w ust. 2 lit. c), przy użyciu wyposażonych terminali w pomieszczeniach wymienionych instytucji;	Art. 28 ust. 1 pkt 3	Art. 28. 1. Archiwa, szkoły i inne placówki tworzące system oświaty, uczelnie, biblioteki oraz muzea mogą: (...) 3) udostępniać zbiory poszczególnym osobom dla celów badawczych lub poznawczych za pośrednictwem końcówek systemu informatycznego (terminali) znajdujących się na terenie tych jednostek - jeżeli nie łączy się z tym osiągnięcie bezpośrednio lub pośrednio korzyści majątkowych.	

lit. o)	korzystania w niektórych innych przypadkach o mniejszym znaczeniu, jeśli wyjątki lub ograniczenia są już przewidziane w prawie krajowym i o ile dotyczy jedynie analogowych form korzystania i nie narusza swobodnego obrotu towarów i usług na obszarze Wspólnoty, bez naruszania innych wyjątków i ograniczeń zawartych w niniejszym artykule.		Art. 30 (uchylen ie), art. 31 ust. 2	<p>uchyła się art. 30:</p> <p>Art. 31. 2. Wolno nieodpłatnie publicznie wykonywać i odtwarzać przy pomocy urządzeń i nośników znajdujących się w tym samym miejscu co publiczność rozpowszechnione utwory podczas imprez szkolnych, akademickich oraz innych okazjonalnych imprez organizowanych przez instytucje o podobnym charakterze, jeżeli nie łączy się z tym osiągnięcie pośrednio lub bezpośrednio korzyści majątkowych i artyści wykonawcy oraz osoby odtwarżające utwory nie otrzymują wynagrodzenia.</p>	
---------	--	--	--------------------------------------	--	--

ZASTĘPCA DYREKTORKA
 Departamentu Własności Intelektualnej
 i Mediów

 Małgorzata Duda

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych	
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Dyrektywa 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych do prawa autorskiego w zakresie własności intelektualnej	
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ			
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.
Art. 6	<p>Odstępstwo od wyłączonego prawa publicznego użyczenia</p> <p>1. Państwa Członkowskie mogą ustanowić odstępstwa od wyłączonego prawa przewidzianego w art. 1 w zakresie publicznego użyczenia, o ile przynajmniej twórcy otrzymają wynagrodzenie za takie użyczenie. Państwa Członkowskie mają swobodę przy ustalaniu wynagrodzenia, biorąc pod uwagę swoje cele promocji kultury.</p> <p>2. Jeżeli Państwa Członkowskie nie zastosują wyłączonego prawa użyczenia przewidzianego w art. 1 w odniesieniu do fonogramów, filmów i programów komputerowych, to wprowadzają one wynagrodzenie przynajmniej na rzecz twórców.</p> <p>3. Państwa Członkowskie mogą wyłączyć określone kategorie przedsiębiorstw z płatności wynagrodzenia określonej w ust. 1 i 2.</p>	T (fakult.)	<p>Art. 18 ust. 3, art. 28 ust. 1 pkt 1 i ust. 3-5, art. 35¹, 35⁴</p> <p>Art. 18. 3. Prawo do wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1, art. 19¹, art. 20 ust. 2-4, art. 20¹, art. 28 ust. 3 pkt 1-3 oraz art. 70 ust. 3, nie podlega zrzeczeniu się, zbyciu, ani egzekucji. Nie dotyczy to wymagalnych wierzytelności.</p> <p>Art. 28. 1. Archiwa, szkoły i inne placówki tworzące system oświaty, uczelnie, biblioteki oraz muzea mogą:</p> <p>1) użyczać, w zakresie swoich zadań statutowych, egzemplarze utworów rozpowszechnionych, (...)</p> <p>- jeżeli nie łączy się z tym osiągnięcie bezpośrednio lub pośrednio korzyści majątkowych.</p> <p>3. Za użyczenie egzemplarzy utworów wyrażonych słowem, powstałych lub opublikowanych w języku polskim, przez biblioteki publiczne w rozumieniu ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2012 r. poz. 642 i 908 oraz z 2013 r. poz. 829), przysługuje prawo do wynagrodzenia, obliczane i wypłacane na zasadach określonych w rozdziale 3 oddziałe 4. Prawo do wynagrodzenia przysługuje po spełnieniu warunku, o którym mowa w 35² ust. 1:</p> <p>1) twórcy utworu wyrażonego słowem, powstałego i opublikowanego w języku polskim;</p>
			<p>Treść przepisu w projekcie</p> <p>Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE</p>

				<p>2) tłumaczowi na język polski utworu wyrażonego słowem powstałego w języku obcym;</p> <p>3) współtwórcy utworu, o którym mowa w pkt 1, którego wkład jest utworem plastycznym lub fotograficznym;</p> <p>4) wydawcy utworu wyrażonego słowem i opublikowanego w języku polskim.</p> <p>4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 3, nie przysługuje za udostępnianie utworów na terenie bibliotek publicznych dla celów badawczych lub poznawczych.</p> <p>5. Przepisów art. 28 ust. 3 oraz oddziału 4 nie stosuje się do użyczania egzemplarzy przez Bibliotekę Narodową.</p> <p>Oddział 4</p> <p>Wynagrodzenie za użyczenie egzemplarzy utworów przez biblioteki publiczne</p> <p>Art. 35¹. 1. Wynagrodzenie za użyczenie egzemplarzy utworów przez biblioteki publiczne, o którym mowa w art. 28 ust. 3, zwane dalej „wynagrodzeniem za użyczenie”, jest wypłacane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do utworów wyrażonych słowem wskazanej przez tego ministra.</p> <p>2. Wartość wynagrodzeń za użyczenie należnego twórcom i wydawcom w danym roku kalendarzowym, odpowiada 5% wartości zakupów zbiorów dokonanych przez biblioteki publiczne w poprzednim roku kalendarzowym, w tym 75% kwoty wypłacane jest twórcom, a 25 % wydawcom.</p> <p>Art. 35². 1. Prawo do wynagrodzenia za</p>
--	--	--	--	---

		<p>użyczenie przysługuje pod warunkiem złożenia przez twórcę lub wydawcę pisemnego oświadczenia woli potwierdzającego zamiar otrzymania wynagrodzenia za użyczenie egzemplarzy danego utworu. Oświadczenie składa się organizacji zbiorowego zarządzania, o której mowa w art. 35¹ ust. 1, w terminie określonym przez tę organizację, nie krótszym niż 90 dni.</p> <p>2. Wartość wynagrodzenia za użyczenie należytna twórcy lub wydawcy w danym roku kalendarzowym jest proporcjonalna do szacunkowej liczby użyteń egzemplarzy utworów danego twórcy lub wydawcy przez biblioteki publiczne.</p> <p>3. Wartość wynagrodzenia za użyczenie należnego tłumaczowi na język polski utworu wyrażonego słowem w języku obcym jest równoważna 30% odpowiedniej wartości wynagrodzenia należnej twórcy utworu wyrażonego słowem powstałego i opublikowanego w języku polskim.</p> <p>4. Maksymalna wartość wynagrodzenia za użyczenie wypłacanego w danym roku kalendarzowym wynosi pięciokrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, włącznie z wypłatami z zysku, za ostatni kwartał danego roku kalendarzowego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.</p> <p>5. Minimalna wartość wynagrodzenia za użyczenie wypłacanego w danym roku kalendarzowym wynosi 100 złotych.</p> <p>Art. 35³. 1. Podstawę do obliczenia wartości wynagrodzenia za użyczenie, które przypada poszczególным twórcom lub wydawcom, stanowią informacje dotyczące użyteń egzemplarzy utworów w danym roku</p>	
--	--	--	--

		<p>kalendaryzowym, przekazywane przez biblioteki publiczne ujęte w wykazie, o którym mowa w art. 35⁴ pkt 3, organizacji zbiorowego zarządzania wskazanej zgodnie z art. 35¹ ust. 1 oraz ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, za który następuje wypłata wynagrodzenia.</p> <p>2. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, organizacja zbiorowego zarządzania dokonuje proporcjonalnego podziału kwoty przekazanej na wynagrodzenia za użyczenie należne poszczególnym twórcom lub wydawcom, a następnie niezwłocznie dokonuje ich wypłaty.</p> <p>Art. 35⁴. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi, stowarzyszeń twórców, organizacji zrzeszających biblioteki publiczne oraz właściwych izb gospodarczych, określi w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) tryb wyboru organizacji zbiorowego zarządzania, o której mowa w art. 35¹, oraz przekazywania jej i rozliczania wynagrodzeń za użyczenie, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia efektywnej wypłaty i rozliczania wynagrodzeń za użyczenie uprawnionym oraz ocenę skuteczności i prawidłowości działania poszczególnych organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi;</p> <p>2) warunki podziału i wypłaty wynagrodzenia za użyczenie mając na uwadze skalę korzystania z utworów wyrażonych słowem pozostających w zbiorach bibliotek publicznych;</p> <p>3) zakres informacji, o których mowa w art. 35³ ust. 1 oraz wykaz bibliotek publicznych obowiązanych do ich przekazywania, biorąc pod uwagę konieczność szacunkowego określenia skali korzystania z utworów wyrażonych słowem</p>	
--	--	---	--

				<p>pozostających w zbiorach bibliotek publicznych z uwzględnieniem wpływu kryterium geograficznego, w tym wielkości miejscowości, w których działają wskazane biblioteki publiczne, na różnicowanie tej skali;</p> <p>4) wzór oświadczenia, które składa twórca lub wydawca uprawniony do uzyskania wynagrodzenia za użyczenie; biorąc pod uwagę konieczność przekazania organizacji zbiorowego zarządzania informacją umożliwiających wypłatę tego wynagrodzenia.</p>	
--	--	--	--	--	--

ZASTĘPCA DYREKTORA
 Departamentu Wsparcia i Aktualnej
 i Medycy
Maryja Dydo
 Maciej Dydo

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/77/UE z dnia 27 września 2011 r. dotycząca zmiany dyrektywy 2006/116/WE w sprawie czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu w projekcie	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 1	Zmiany w dyrektywie 2006/116/WE W dyrektywie 2006/116/WE wprowadza się następujące zmiany:				
Pkt 1	w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu: "7. Czas ochrony utworu muzycznego ze słowami wygasa po upływie 70 lat, licząc od dnia śmierci ostatniej spośród niżej wymienionych osób, bez względu na to, czy zostały one wskazane jako współautorzy: autora tekstu i kompozytora utworu muzycznego, pod warunkiem że obydwa dzieła zostały stworzone specjalnie dla danego utworu muzycznego ze słowami."	T	Art. 36 pkt 5	5) w odniesieniu do utworów słowno-muzycznych, jeżeli utwór słowny i utwór muzyczny zostały stworzone i połączone w celu wspólnego rozpowszechniania, od śmierci najpóźniej zmarłej z wymienionych osób: autora utworu słownego albo kompozytora utworu muzycznego.	
Pkt 2	w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:				
lit. a)	ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: "Jednakże: - jeżeli utrwalenie wykonania na innym nośniku niż fonogram jest zgodne z prawem opublikowane lub zgodnie z prawem publiczne udostępnione w tym okresie, prawa te wygasają po upływie 50 lat, licząc od dnia pierwszej takiej publikacji lub pierwszego takiego publicznego udostępnienia, w zależności od tego, które z tych wydarzeń miało miejsce wcześniej, - jeżeli utrwalenie wykonania na fonogramie jest zgodne z prawem opublikowane lub zgodnie z prawem publiczne udostępnione w tym okresie, prawa te wygasają po upływie 70 lat, licząc od dnia pierwszej takiej publikacji lub pierwszego takiego publicznego udostępnienia, w	T	Art. 89 ust. 2 i 3	2. Jeżeli w okresie o którym mowa w ust. 1 nastąpiła publikacja lub inne rozpowszechnienie artystycznego wykonania utwalonego w inny sposób niż na fonogramie, okres ochrony liczy się od tego zdarzenia, a gdy miały miejsce obydwa – od tego z nich, które miało miejsce wcześniej. 3. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1, nastąpiła publikacja lub inne rozpowszechnienie artystycznego wykonania utwalonego na fonogramie, prawo o którym mowa w art. 86 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 wygasa z upływem siedemdziesięciu lat od dnia tego zdarzenia, a gdy	

	zależności od tego, które z tych wydarzeń miało miejsce wcześniej. ;			miały miejsce obydwa – od tego z nich, które miało miejsce wcześniej.	
lit. b)	w ust. 2 w zdaniu drugim i trzecim słowo "pięćdziesięciu" zastępuje się słowem "siedemdziesięciu";	T	Art. 95 ust. 2 i 3	2. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1, fonogram został opublikowany; prawo, o którym mowa w art. 94 ust. 4 i 5, wygasa z upływem siedemdziesięciu lat następujących po roku, w którym fonogram został opublikowany. 3. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1, fonogram nie został opublikowany i jeżeli w tym okresie został rozpowszechniony w inny sposób, prawo, o którym mowa w art. 94 ust. 4 i 5, wygasa z upływem siedemdziesięciu lat następujących po roku, w którym fonogram został rozpowszechniony.	
lit. c)	<p>dotądje się ustępy w brzmieniu:</p> <p>"2a. Jeżeli po upływie 50 lat od zgodnej z prawem publikacji fonogramu lub, w przypadku braku takiej publikacji, 50 lat od zgodnego z prawem publicznego udostępnienia producent fonogramu nie oferuje do sprzedaży wystarczającej ilości egzemplarzy fonogramu lub nie udostępnia go publicznie drogą przewodową lub bezprzewodową w taki sposób, że każdy może mieć do niego dostęp w indywidualnie wybranym przez siebie miejscu i czasie, artysta wykonawca może wypowiedzieć umowę na podstawie której przenosił na producenta fonogramu lub powierzył mu swoje prawa do utrwalenia swojego wykonania (zwaną dalej umową o przeniesienie lub powierzenie). Z prawa do wypowiedzenia umowy o przeniesienie lub powierzenie można skorzystać w przypadku, gdy producent w ciągu roku od powiadomienia przez artystę wykonawcę o zamiarze wypowiedzenia umowy o przeniesienie lub powierzenie zgodnie z poprzednim zdaniem nie podejmuje działań polegających na korzystaniu z fonogramu w żaden ze sposobów, o których, mowa w tym zdaniu. Prawo artysty wykonawcy do wypowiedzenia umowy jest niezbywalne. Jeżeli fonogram zawiera utwalenie wykonania kilku artystów wykonawców, mogą oni wypowiedzieć swoje umowy o przeniesienie lub powierzenie zgodnie z właściwym dla nich prawem krajowym. W przypadku wypowiedzenia umowy o przeniesienie lub powierzenie na mocy niniejszego akapitu prawa producenta fonogramu do fonogramu wygasają.</p>	T	Art. 95 ² -95 ⁴	<p>Art. 95². 1. Jeżeli po upływie pięćdziesięciu lat od publikacji fonogramu albo jego rozpowszechnienia w inny sposób, producent fonogramu nie wprowadza do obrotu wystarczającej liczby egzemplarzy fonogramu, która, biorąc pod uwagę jego charakter, zaspokalałaby racjonalne potrzeby odbiorców; i nie udostępnia go publicznie w taki sposób, aby każdy mógł mieć do niego dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym, artysta wykonawca albo jego spadkobierca może wypowiedzieć umowę, na mocy której prawa do artystycznego wykonania zostały przeniesione na producenta fonogramu lub umowę, na mocy której producentowi fonogramu udzielona została licencja na korzystanie z artystycznego wykonania.</p> <p>2. Wypowiedzenie umowy, o którym mowa w ust. 1, staje się skuteczne, jeżeli producent w terminie jednego roku od dnia doręczenia mu oświadczenia przez artystę wykonawcę albo jego spadkobiercę o zamiarze wypowiedzenia umowy, nie rozpocznie korzystania z fonogramu w</p>	

<p>2b. Jeżeli umowa o przeniesienie lub powierzenie przyznaje artyście wykonawcy prawo do jednorazowego wynagrodzenia, artysta wykonawca ma prawo uzyskania corocznego dodatkowego wynagrodzenia od producenta fonogramu za każdy pełny rok następujący po upływie 50 lat od momentu zgodnej z prawem publikacji fonogramu lub w przypadku braku takiej publikacji, po upływie 50 lat od jego zgodnego z prawem publicznego udostępnienia. Artysta wykonawca nie może zrzec się takiego corocznego dodatkowego wynagrodzenia.</p> <p>2c. Całkowita kwota przeznaczana przez producenta fonogramu na zapłatę corocznego dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2b, odpowiada 20 % przychodu uzyskanego przez producenta fonogramu w roku poprzedzającym rok, za który wypłaca się wspomniane wynagrodzenie; z tytułu zwielokrotniania, rozpowszechniania i udostępniania tego fonogramu, po upływie 50 lat od momentu jego zgodnego z prawem opublikowania lub, w przypadku braku takiej publikacji, po upływie 50 lat od jego zgodnego z prawem publicznego udostępnienia.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci fonogramów na żądanie dostarczali wykonawcom, którzy są uprawnieni do corocznego dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2b, wszelkich informacji, które mogą być konieczne do zagwarantowania wypłaty tego wynagrodzenia.</p> <p>2d. Państwa członkowskie zapewniają zarządzanie prawem do uzyskania corocznego dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2b, przez organizacje zbiorowego zarządzania.</p> <p>2e. W przypadku gdy artysta wykonawca jest uprawniony do okresowych wypłat, po upływie 50 lat od momentu zgodnej z prawem publikacji fonogramu lub w przypadku braku takiej publikacji, po upływie 50 lat od jego zgodnego z prawem publicznego udostępnienia, od wypłat uiszczanych artystcie wykonawcy nie odlicza się zaliczek ani ustalonych w umowie odliczeń. ”;</p>			<p>spół, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Prawo do wypowiedzenia umowy, o którym mowa w ust. 1, nie podlega zrzeczeniu się, zbyciu ani egzekucji.</p> <p>4. Prawo producenta fonogramu, o którym mowa w art. 94 ust. 4 i 5 wygasa w razie skutecznego wypowiedzenia umowy w odniesieniu do wszystkich artystycznych wykonań utwalonych na tym fonogramie.</p> <p>Art. 95³. 1. Jeżeli przeniesienie praw na producenta fonogramu albo udzielenie mu licencji na korzystanie z artystycznych wykonań, nastąpiło za jednorazowym wynagrodzeniem, artyści wykonawcy są uprawnieni do corocznego dodatkowego wynagrodzenia należnego od producenta fonogramu za każdy rok następujący po upływie pięćdziesięciu lat po roku następującym po roku od publikacji fonogramu albo jego rozpowszechnienia w inny sposób.</p> <p>2. Na wypłatę wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, producenci fonogramu przeznaczają 20% przychodu uzyskanego w poprzednim roku z tytułu jego zwielokrotniania, wprowadzania do obrotu i publicznego udostępniania w taki sposób, aby każdy mógł mieć do niego dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym.</p> <p>3. Wypłata wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, następuje za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania prawami do artystycznych wykonań.</p> <p>4. Artyści wykonawcy oraz organizacja zbiorowego zarządzania, o której mowa w ust. 3, mogą domagać się od producentów fonogramów udzielenia wszelkich informacji oraz udostępnienia dokumentów niezbędnych do określenia wysokości należnego im wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, i jego wypłaty.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony</p>	
---	--	--	---	--

			<p>dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania, określili, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania i podziału wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz organizację zbiorowego zarządzania uprawnioną do jego pobierania i wypłaty, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia efektywnego poboru tego wynagrodzenia i jego wypłaty uprawnionym oraz ocenę skuteczności i prawidłowości działania organizacji zbiorowego zarządzania prawami do artystycznych wykonan.</p> <p>Art. 95⁴. Jeżeli przeniesienie praw na producenta fonogramu albo udzielenie mu licencji na korzystanie z artystycznych wykonan nastąpiło za wynagrodzeniem wypłaconym artyście wykonawcy przez producenta fonogramu okresowo, po upływie pięćdziesięciu lat od publikacji fonogramu albo jego rozpowszechnienia w inny sposób, od wypłat z tego tytułu nie potrąca się zaliczek ani innych odliczeń określonych w tej umowie.</p>	
<p>Pkt 3</p>	<p>w art. 10 dodaje się ustępy w brzmieniu:</p> <p>"5. Artykuł 3 ust. 1-2e w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 października 2011 r. stosuje się do utworów wykonan i fonogramów, w odniesieniu do których artysta wykonawca i producent fonogramu nadal podlegają ochronie na podstawie tych przepisów w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 października 2011 r. na dzień 1 listopada 2013 r. oraz do utworów wykonan artystycznych i fonogramów, które powstały po tej dacie.</p> <p>6. Artykuł 1 ust. 7 ma zastosowanie do utworów muzycznych ze słowami, których przynajmniej utwór muzyczny lub słowa są chronione w co najmniej jednym państwie członkowskim w dniu 1 listopada 2013 r., oraz do utworów muzycznych ze słowami stworzonych po tej dacie.</p> <p>Akapit pierwszy niniejszego ustępu pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich działań polegających na korzystaniu z utworu, które miały miejsce przed dniem 1 listopada 2013 r. Państwa członkowskie przyjmują konieczne przepisy w celu ochrony w szczególności nabytych praw stron trzecich.",</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 i 3 ustawy zm.</p> <p>Art. 2. 1. Przepisy art. 89 ust. 3, art. 95 ust. 2 i 3 oraz art. 95²-95⁴ ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do artystycznych wykonan i fonogramów, które w dniu 1 listopada 2013 r. podlegały ochronie na podstawie dotychczasowych przepisów oraz do artystycznych wykonan i fonogramów powstałych po tej dacie.</p> <p>2. Jeżeli rozpoczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy korzystanie z artystycznego wykonania lub fonogramu było według przepisów dotychczasowych dozwolone, natomiast po tym dniu wymaga zezwolenia, to może być ono kontynuowane pod warunkiem, że uprawniony otrzyma stosowne wynagrodzenie.</p> <p>Art. 3. 1. Przepis art. 36 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do utworów słowno-muzycznych, w których utwór słowny lub utwór muzyczny w dniu 1 listopada 2013 r. korzystał z ochrony oraz</p>	

				do utworów słowno-muzycznych stworzonych po tej dacie. 2. Jeżeli rozpoczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy korzystanie z utworu, o którym mowa w ust. 1, było według przepisów dotychczasowych dozwolone, natomiast po tym dniu wymaga zezwolenia, to korzystanie z utworu może być kontynuowane na podstawie dotychczasowych przepisów.	
Pkt 4	dodaje się artykuł w brzmieniu: " <i>Artykuł 10a</i> Środki przejściowe 1. W braku wyraźnego odmiennego postanowienia umownego umowa o przeniesienie lub powierzenie zawarta przed 1 listopada 2013 r. wywołuje nadal skutki po dacie, w której na podstawie art. 3 ust. 1 w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 października 2011 r. artysta wykonawca przestałby podlegać ochronie. 2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że umowy o przeniesienie lub powierzenie, na mocy których artysta wykonawca jest uprawniony do okresowych wypłat i które zostały zawarte przed 1 listopada 2013 r., mogą zostać zmienione po upływie 50 lat od momentu zgodnej z prawem publikacji fonogramu lub, w przypadku braku takiej publikacji, po upływie 50 lat od jego zgodnego z prawem publicznego udostępnienia."	T	Art. 4 ustawy zm.	Art. 4. Umowa, na mocy której prawa do artystycznego wykonania zostały przeniesione na producenta fonogramu oraz umowa, na mocy której producentowi fonogramu udzielona została licencja na korzystanie artystycznego wykonania, zawarte przed dniem 1 listopada 2013 r., zachowują po tej dacie moc obowiązującą, chyba że strony postanowiły inaczej.	
Art.2	Transpozycja				
ust. 1	Państwa członkowskie w terminie do dnia 1 listopada 2013 r. wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie informują one o nich Komisję. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.	N		<i>Projekt ustawy przewiduje jej wejście w życie w terminie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia. Ponieważ prace legislacyjne rozpoczęły się we wrześniu 2014 r., co było spowodowane przedłużającymi się pracami analitycznymi nad projektem, termin implementacji dyrektywy nie został dotrzymany.</i>	
ust. 2	Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N			

Art. 3		Sprawozdanie				
ust. 1	W terminie do dnia 1 listopada 2016 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy w świetle rozwoju rynku cyfrowego, w razie potrzeby, z odpowiednim wnioskiem dotyczącym dalszych zmian do dyrektywy 2006/116/WE.	N				
ust. 2	W terminie do dnia 1 stycznia 2012 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie oceniające ewentualną potrzebę wydłużenia okresu ochrony praw artystów wykonawców i producentów w sektorze audiowizualnym. W odpowiednim przypadku Komisja przedstawi wniosek dotyczący dalszych zmian do dyrektywy 2006/116/WE.	N				
Art. 4	W wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N				
Art. 5	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N				

ZASTĘPCA DYREKTORA
 Departamentu Współpracy Intersektorowej
 i Mediów

 Maciej Pydo

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/28/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osierocoonych			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu w projekcie	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 1	Przedmiot i zakres zastosowania				
ust. 1	Niniejsza dyrektywa dotyczy niektórych sposobów korzystania z utworów osierocoonych przez publicznie dostępne biblioteki, placówki oświatowe oraz muzea, a także przez archiwa, instytucje odpowiedzialne za dziedzictwo filmowe lub dźwiękowe oraz nadawców publicznych mających siedzibę w państwach członkowskich, w celu realizacji ich zadań leżących w interesie publicznym.	T	Art. 35 ⁵ ust. 1	1. Archiwa, szkoły i inne placówki tworzące system oświaty, uczelnie, biblioteki i muzea, a także pozostałe instytucje kultury, których statutowym zadaniem jest gromadzenie, ochrona i upowszechnianie zbiorów dziedzicwa filmowego i fonograficznego oraz publiczne organizacje radiowe i telewizyjne mogą zwielokrotniać utwory osierocoone opublikowane – a w przypadku braku publikacji – nadane po raz pierwszy na terytorium Unii Europejskiej oraz udostępniać je publicznie w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym.	
ust. 2	Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do: a) utworów opublikowanych w postaci książek, czasopism, gazet, magazynów oraz innych tekstów pisanych, które znajdują się w zbiorach publicznie dostępnych bibliotek, placówek oświatowych lub muzeów, a także w zbiorach archiwów lub instytucji odpowiedzialnych za dziedzictwo filmowe lub dźwiękowe; b) utworów filmowych lub audiowizualnych i fonogramów znajdujących się w zbiorach publicznie dostępnych bibliotek, placówek oświatowych lub muzeów, a także w zbiorach archiwów lub instytucji odpowiedzialnych za dziedzictwo filmowe lub dźwiękowe; oraz	T	Art. 35 ⁵ ust. 3 i 4, art. 100	3. Utworami osierocoenymi w rozumieniu ustawy są: 1) utwory wyrażone słowem oraz utwory innego rodzaju połączone do egzemplarzy utworów słownych, 2) utwory audiowizualne, a także utwory zamówione lub połączone do utworów audiowizualnych lub utrwalone na wideogramach, w zakresie korzystania z utworu audiowizualnego lub wideogramu jako całości;	

	<p>c) utworów filmowych lub audiowizualnych i fonogramów wyprodukowanych przez nadawców publicznych do dnia 31 grudnia 2002 r. włącznie i znajdujących się w ich archiwach, które to utwory są chronione prawami autorskimi lub pokrewnymi i które zostały po raz pierwszy opublikowane na terytorium państwa członkowskiego lub - w przypadku braku publikacji - po raz pierwszy nadane na terytorium państwa członkowskiego.</p>			<p>3) utwory utrwalone na fonogramach – znajdujące się w zbiorach podmiotów, o których mowa w ust. 1, jeżeli uprawnieni, którym przysługują autorskie prawa majątkowe do tych utworów w zakresie pól eksploatacji wymienionych w ust. 1, nie zostali ustaleniu lub odnalezieniu pomimo przeprowadzenia starannych poszukiwań.</p> <p>4. W przypadku publicznych organizacji radiowych i telewizyjnych przepisy oddziału 5 stosuje się do utworów, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, które zostały wytworzone przez te jednostki, na ich zamówienie lub zlecenie, albo w koprodukcji z nimi, przed dniem 1 stycznia 2003 r., w celu wyłączonego korzystania przez te jednostki.</p> <p>Art. 100. Wykonywanie praw do artystycznych wykonania, fonogramów, wideogramów, nadań programów, a także pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych, podlega odpowiednio ograniczeniom wynikającym z przepisów art. 23-35 i 35⁵-35⁸.</p>	
ust. 3	<p>Niniejsza dyrektywa ma także zastosowanie do utworów i fonogramów, o których mowa w ust. 2, które nigdy nie zostały opublikowane ani nadane, lecz które zostały publicznie udostępnione - za zgodą podmiotów uprawnionych - przez organizacje, o których mowa w ust. 1, włącznie, jeśli można rozsądnie założyć, że podmioty uprawnione nie sprzeciwiłyby się korzystaniu, o którym mowa w art. 6. Państwa członkowskie mogą ograniczyć stosowanie niniejszego ustępu do utworów i fonogramów, które zostały powierzone tym organizacjom przed dniem 29 października 2014 r.</p>	T	Art. 35 ⁵ ust. 2	<p>2. Wnio korzystać zgodnie z ust. 1 także z utworów osieroconych, które nie zostały opublikowane albo nadane, jeżeli za zezwoleniem uprawnionego zostały udostępnione przez jeden z podmiotów wymienionych w ust. 1, o ile można zakładać, że uprawnieni nie sprzeciwiłby się takiemu korzystaniu.</p>	
ust. 4	<p>Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie także do utworów i innych przedmiotów objętych ochroną, zawartych w utworach lub fonogramach, o których mowa w ust. 2 i 3, włączonych do nich lub stanowiących ich integralną część.</p>	T	Art. 35 ⁵ ust. 3	<p>3. Utworami osieroconymi w rozumieniu ustawy są:</p> <p>1) utwory wyrażone słowem oraz utwory innego rodzaju włączone do egzemplarzy utworów słownych,</p> <p>2) utwory audiowizualne, a także utwory zamówione lub włączone do utworów audiowizualnych lub utrwalone na</p>	

ust. 5	Niniejsza dyrektywa nie ingeruje w żadne uzgodnienia dotyczące zarządzania prawami na szczeblu krajowym.	N		<p>wideoogramach, w zakresie korzystania z utworu audiowizualnego lub wideogramu jako całości,</p> <p>3) utwory utrwalone na fonogramach</p> <p>– znajdujące się w zbiorach podmiotów, o których mowa w ust. 1, jeżeli uprawnieni, którym przysługują autorskie prawa majątkowe do tych utworów w zakresie pól eksploatacji wymienionych w ust. 1, nie zostali ustaleni lub odnalezieni pomimo przeprowadzenia starańnych poszukiwań.</p>	
Art. 2 Utwory osierocone					
ust. 1	Utwór lub fonogram uznaje się za utwór osierocony, jeżeli żaden z podmiotów uprawnionych do niego nie jest znany lub, nawet jeżeli chociaż jeden z nich jest znany, żaden nie został odnaleziony pomimo starannego poszukiwania podmiotów uprawnionych, przeprowadzonego i zarejestrowanego zgodnie z art. 3.	T	Art. 35 ⁵ ust. 3	<p>3. Utworami osieroconymi w rozumieniu ustawy są:</p> <p>1) utwory wyrażone słowem oraz utwory innego rodzaju włączone do egzemplarzy utworów słownych,</p> <p>2) utwory audiowizualne, a także utwory zamówione lub włączone do utworów audiowizualnych lub utrwalone na wideogramach, w zakresie korzystania z utworu audiowizualnego lub wideogramu jako całości,</p> <p>3) utwory utrwalone na fonogramach</p> <p>– znajdujące się w zbiorach podmiotów, o których mowa w ust. 1, jeżeli uprawnieni, którym przysługują autorskie prawa majątkowe do tych utworów w zakresie pól eksploatacji wymienionych w ust. 1, nie zostali ustaleni lub odnalezieni pomimo przeprowadzenia starannych poszukiwań.</p>	
ust. 2	Jeżeli prawa do utworu lub fonogramu należą do więcej niż jednego podmiotu uprawnionego, a nie wszystkie podmioty są znane lub, nawet jeżeli są znane, nie zostały odnalezione w wyniku starannego poszukiwania, przeprowadzonego i zarejestrowanego zgodnie z art. 3, utwór lub fonogram może być wykorzystany zgodnie z niniejszą	T	Art. 35 ⁵ ust. 5	<p>5. Jeżeli uprawnionych do utworu, o którym mowa w ust. 3, jest więcej niż jeden, utwór ten uważa się za osierocony w odniesieniu do praw uprawnionych, którzy nie zostali ustaleni lub odnalezieni, bez uszczerbku dla praw pozostałych</p>	

	dyrektywą, pod warunkiem że znane i odnalezione podmioty uprawnione udzieliły, w odniesieniu do posiadanych przez nie praw, zgody organizacji, o których mowa w art. 1 ust. 1, na dokonywanie czynności zwielokrotniania i publicznego udostępniania objęte odpowiednio art. 2 i 3 dyrektywy 2001/29/WE.			uprawnionych.	
ust. 3	Ust. 2 nie narusza praw do utworu lub fonogramu podmiotów uprawnionych, które są znane i zostały odnalezione.	T	Art. 35 ⁵ ust. 5	5. Jeżeli uprawnionych do utworu, o którym mowa w ust. 3, jest więcej niż jeden, utwor ten uważa się za osierocony w odniesieniu do praw uprawnionych, którzy nie zostali ustaleniu lub odnalezieniu, bez uszczerbku dla praw pozostałych uprawnionych.	
ust. 4	Art. 5 stosuje się odpowiednio do podmiotów uprawnionych do utworów, o których mowa w ust. 2, które to podmioty nie są znane i nie zostały odnalezione.	T	Art. 35 ⁸ ust. 1 w zw. z art. 35 ⁵ ust. 5	Art. 35 ⁵ . 5. Jeżeli uprawnionych do utworu, o którym mowa w ust. 3, jest więcej niż jeden, utwor ten uważa się za osierocony w odniesieniu do praw uprawnionych, którzy nie zostali ustaleniu lub odnalezieniu, bez uszczerbku dla praw pozostałych uprawnionych. Art. 35 ⁸ . 1. Podstawa do korzystania z utworu osieroconego zgodnie z art. 35 ⁵ ust. 1 ustaje w zakresie praw danego uprawnionego w razie jego ustalenia i odnalezienia, chyba że podmiot korzystający o tym nie wiedział i z latwością nie mógł się o tym dowiedzieć.	
ust. 5	Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla przepisów krajowych dotyczących utworów anonimowych lub powstałych pod pseudonimem.	T	Art. 35 ⁵ ust. 8	8. Przepisów dotyczących utworów osieroconych nie stosuje się do przypadków, o których mowa w art. 8 ust. 3.	
Art. 3	Staranne poszukiwanie				
ust. 1	Do celów ustalenia, czy dany utwór lub fonogram jest utworem osieroconym, organizacje, o których mowa w art. 1 ust. 1, zapewniają przeprowadzenie w dobrej wierze w odniesieniu do każdego utworu lub innego przedmiotu objętego ochroną starannego poszukiwania polegającego na sprawdzeniu informacji w źródłach odpowiednich dla poszczególnych kategorii utworów oraz innych przedmiotów objętych ochroną. Staranne poszukiwanie prowadzone jest przed rozpoczęciem korzystania z utworu lub fonogramu.	T	Art. 35 ⁶ ust. 1 i 6	1. Podmioty wymienione w art. 35 ⁵ ust. 1, przed korzystaniem z utworu przeprowadzają w sposób staranny i w dobrej wierze poszukiwania każdego z uprawnionych, polegające na sprawdzeniu informacji na ich temat w źródłach odpowiednich dla poszczególnych rodzajów utworów, zwane dalej „starannymi poszukiwaniami”. 6. Podmioty wymienione w art. 35 ⁵ ust. 1 mogą zlecić przeprowadzenie starannych poszukiwań osobie trzeciej, w tym organizacji zbiorowego zarządzania.	

ust. 2	Źródła odpowiednie dla każdej kategorii poszczególnych utworów lub fonogramów określone są przez każde państwo członkowskie w porozumieniu z podmiotami uprawnionymi i użytkownikami oraz obejmują przynajmniej stosowne źródła wymienione w załączniku.	T	Art. 35 ⁶ ust. 9	9. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania, stowarzyszeń twórców, artystów wykonawców i producentów oraz podmiotów wymienionych w art. 35 ⁵ ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz źródeł, których sprawdzenie jest wymagane w ramach starannych poszukiwań, obejmujący co najmniej źródła wymienione w załączniku do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/28/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych (Dz. Urz. UE L. 299 z 27.10.2012 s. 5), uwzględniając konieczność rzetelnego przeprowadzenia starannych poszukiwań oraz dostępność informacji na temat uprawnionych w poszczególnych źródłach, bez nakładania nadmiernych obowiązków na podmioty wymienione w art. 35 ⁵ ust. 1.	
ust. 3	Staranne poszukiwanie przeprowadzane jest w państwie członkowskim, w którym utwór po raz pierwszy został opublikowany lub - w przypadku braku publikacji - po raz pierwszy nadany, z wyjątkiem przypadku utworów filmowych lub audio-wizualnych, których producent ma siedzibę lub miejsce stałego pobytu w państwie członkowskim - wówczas staranne poszukiwanie przeprowadzane jest w państwie członkowskim siedziby lub miejsca stałego pobytu producenta. W przypadku, o którym mowa w art. 1 ust. 3, staranne poszukiwanie przeprowadzane jest w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organizacja, która udostępniła publicznie utwór lub fonogram za zgodą podmiotu uprawnionego.	T	Art. 35 ⁶ ust. 2-4	2. Staranne poszukiwania przeprowadza się w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym utwór został po raz pierwszy opublikowany – a w przypadku braku publikacji – po raz pierwszy nadany. 3. W przypadku utworów audiowizualnych staranne poszukiwania przeprowadza się w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w którym producenci mają siedzibę lub miejsce stałego pobytu, jeżeli są one znane. 4. W przypadku utworów, o których mowa w art. 35 ⁵ ust. 2, staranne poszukiwanie przeprowadza się w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym siedzibę ma podmiot, który udostępnił utwór publicznie.	
ust. 4	Jeżeli są powody, by sądzić, że właściwe informacje na temat podmiotów uprawnionych można znaleźć w innych państwach, należy również sprawdzić źródła informacji dostępne w tych państwach.	T	Art. 35 ⁶ ust. 5	5. Jeżeli po przeprowadzeniu starannych poszukiwań są powody, aby sądzić, że informacje na temat uprawnionych mogą znajdować się w innych państwach, niż określone w ust. 2-4, należy sprawdzić te informacje w odpowiednich	

ust. 5	<p>Państwa członkowskie zapewniają prowadzenie przez organizację, o której mowa w art. 1 ust. 1, rejestru przeprowadzanych przez nie starannych poszukiwań i przekazywanie przez nie następujących informacji właściwym organom krajowym:</p> <p>a) wyników przeprowadzonych przez te organizacje starannych poszukiwań, na podstawie których uznano utwor lub fonogram za utwor osierocony;</p> <p>b) sposobu korzystania przez te organizacje z utworów osieroconych zgodnie z niniejszą dyrektywą;</p> <p>c) wszelkich zmian, zgodnie z art. 5, statusu utworu osieroconego dotyczących wykorzystywanych przez te organizacje utworów i fonogramów;</p> <p>d) odpowiednich danych kontaktowych danej organizacji.</p>	T	Art. 35 ⁶ ust. 8 i art. 35 ⁷ ust. 1-3	<p>Art. 35⁶. 8. Podmioty wymienione w art. 35⁵ ust. 1, przechowują dokumentację potwierdzającą przeprowadzenie starannych poszukiwań do czasu uzyskania przez nie informacji o wygaśnięciu autorskich praw majątkowych do danego utworu.</p> <p>Art. 35⁷. 1. Na wniosek podmiotu wymienionego w art. 35⁵ ust. 1, złożony przed rozpoczęciem korzystania z utworów osieroconych, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dokonuje jego rejestracji w bazie danych, o której mowa w art. 3 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/28/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych, zwanej dalej „bazą danych”; utworzonej przez Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego, zwany dalej „Urzędem”.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w drodze decyzji, stwierdza brak określonej w art. 35⁵ ust. 1 podstawy do korzystania przez wnioskodawcę z utworów osieroconych.</p> <p>3. Podmioty wymienione w art. 35⁵ ust. 1, zarejestrowane w bazie danych przekazują Urzędowi, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, informacje na temat:</p> <p>1) utworów, które w wyniku przeprowadzonych przez te podmioty starannych poszukiwań okazały się osierocone;</p> <p>2) sposobów korzystania przez nie z utworów osieroconych;</p> <p>3) zmian statusu utworu osieroconego, zgodnie z</p>	źródłach w tych państwach.
--------	--	---	--	--	----------------------------

ust. 6	Państwa członkowskie przyjmują konieczne środki w celu zapewnienia, aby informacje, o których mowa w ust. 5, były rejestrowane w jednej ogólnodostępnej bazie danych stworzonej i zarządzanej przez Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego ("Urząd") zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 386/2012. W tym celu przekazują one powyższe informacje Urzędowi niezwłocznie po otrzymaniu ich od organizacji, o których mowa w art. 1 ust. 1.	T	Art. 35 ⁷ ust. 1, 3 i 4	art. 35 ⁸ . 1. Na wniosek podmiotu wymienionego w art. 35 ⁵ ust. 1, złożony przed rozpoczęciem korzystania z utworów osieroconych, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dokonuje jego rejestracji w bazie danych, o której mowa w art. 3 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/28/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych, zwanej dalej „bazą danych”, utworzonej przez Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego, zwany dalej „Urzędem”. 3. Podmioty wymienione w art. 35 ⁵ ust. 1, zarejestrowane w bazie danych przekazują Urzędowi, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, informacje na temat: 1) utworów, które w wyniku przeprowadzonych przez te podmioty starańnych poszukiwań okazały się osierocone; 2) sposobów korzystania przez nie z utworów osieroconych; 3) zmian statusu utworu osieroconego, zgodnie z art. 35 ⁸ . 4. Wnioski i informacje, o których mowa w ust. 1 i 3, są przekazywane przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego udostępnionego przez Urząd.	
Art. 4	Wzajemne uznawanie statusu utworów osieroconych Utwór lub fonogram, który w jednym z państw członkowskich uznano zgodnie z art. 2 za utwór osierocony, uznaje się za utwór osierocony we wszystkich państwach członkowskich. Taki utwór lub fonogram można wykorzystywać i mieć do niego dostęp zgodnie z niniejszą dyrektywą we wszystkich państwach członkowskich. Ma to również zastosowanie do	T	Art. 35 ⁶ ust. 7	7. Staranne poszukiwania nie są wymagane wobec utworów, które zostały wpisane jako osierocone do bazy danych, o której mowa w art. 35 ⁷ .	

	utworów i fonogramów, o których mowa w art. 2 ust. 2, w zakresie praw nieznaczanych lub nieodnalezionych podmiotów uprawnionych.				
Art. 5	Unieważnienie statusu osieroconego Państwa członkowskie zapewnią podmiotowi uprawnionemu do utworu lub fonogramu uznanego za utwór osierocony możliwość unieważnienia w dowolnym momencie, statusu utworu osieroconego, w zakresie przysługujących mu praw.	T	Art. 35⁸ ust. 1	1. Podstawa do korzystania z utworu osieroconego zgodnie z art. 35 ⁵ ust. 1 ustaje w zakresie praw danego uprawnionego w razie jego ustalenia i odnalezienia, chyba że podmiot korzystający o tym nie wiedział i z latwością nie mógł się o tym dowiedzieć.	
Art. 6	Dozwolone sposoby korzystania z utworów osieroconych				
ust. 1	Państwa członkowskie przewidują wyjątek lub ograniczenie w odniesieniu do prawa zwielokrotnienia i prawa publicznego udostępniania, o których mowa odpowiednio w art. 2 i 3 dyrektywy 2001/29/WE, aby zapewnić, by organizacje, o których mowa w art. 1 ust. 1, mogły korzystać z utworów osieroconych znajdujących się w ich zbiorach w następujące sposoby: a) publicznie udostępniając utwór osierocony, w rozumieniu art. 3 dyrektywy 2001/29/WE; b) dokonując czynności zwielokrotniania utworu osieroconego, w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2001/29/WE, do celów digitalizacji, udostępniania, indeksowania, katalogowania, ochrony i odnawiania.	T	Art. 35⁵ ust. 1	1. Archiwa, szkoły i inne placówki tworzące system oświaty, uczelnie, biblioteki i muzea, a także pozostałe instytucje kultury, których statutowym zadaniem jest gromadzenie, ochrona i upowszechnianie zbiorów dziedzictwa filmowego i fonograficznego oraz publiczne organizacje radiowe i telewizyjne mogą zwielokrotniać utwory osierocone opublikowane – a w przypadku braku publikacji – nadane po raz pierwszy na terytorium Unii Europejskiej oraz udostępniać je publicznie w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym.	
ust. 2	Organizacje, o których mowa w art. 1 ust. 1, korzystają z utworu osieroconego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu jedynie dla osiągnięcia celów związanych z ich zadaniami leżącymi w interesie publicznym, obejmującymi w szczególności ochronę i odnowę utworów i fonogramów znajdujących się w ich zbiorze oraz zapewnianie dostępu do nich w celach kulturalnych i edukacyjnych. Organizacje te mogą uzyskiwać dochody w ramach takiego korzystania, przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów digitalizacji i publicznego udostępniania utworów osieroconych.	T	Art. 35⁵ ust. 6	6. Korzystanie z utworów osieroconych, o którym mowa w ust. 1, jest dozwolone w celu realizacji służących interesowi publicznemu zadań podmiotów wymienionych w ust. 1, w szczególności zachowania, odnawiania i udostępniania w celach kulturalnych i edukacyjnych utworów znajdujących się w ich zbiorach. Podmioty te mogą uzyskiwać przychody z takiego korzystania, o ile zostaną one przeznaczone na pokrycie kosztów digitalizacji i udostępniania utworów osieroconych.	

ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, by organizacje wymienione w art. 1 ust. 1 podawały nazwiska znanych autorów i innych podmiotów uprawnionych przy każdym korzystaniu z utworu osieroconego.	T	Art. 35 ⁵ ust. 7 w zw. z art. 34 (niezmiennie)	Art. 35 ⁵ . 7. Do korzystania z utworów osieroconych na podstawie ust. 1 stosuje się art. 34 i 35.	
ust. 4	Niniejsza dyrektywa nie narusza swobody zawierania przez takie instytucje umów służących realizacji zadań leżących w interesie publicznym, w szczególności w odniesieniu do umów o partnerstwie publiczno-prywatnym.	N			
ust. 5	Państwa członkowskie zapewniają podmiotom uprawnionym, które dokonały unieważnienia statusu utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną jako utworów osieroconych, godziwą rekompensatę za korzystanie przez organizację, o którejch mowa w art. 1 ust. 1, z takich utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Państwa członkowskie mają swobodę wyboru okoliczności, w których ma miejsce wypłata takiej rekompensaty. Wysokość rekompensaty jest ustalana - w granicach określonych w prawie Unii - na podstawie prawa państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma organizacja korzystająca z danego utworu osieroconego.	T	Art. 35 ⁸ ust. 2-4	<p>2. Uprawnionemu, który został ustalony i odnaleziony, przysługuje stosowne wynagrodzenie za korzystanie z jego utworu jako utworu osieroconego. Jeżeli podmiot korzystający uzyskał przychody z tego tytułu. Przy ustalaniu wysokości tego wynagrodzenia uwzględnia się interes publiczny, którego realizacji służy korzystanie z utworu osieroconego.</p> <p>3. Podmiot korzystający z utworu osieroconego może, na podstawie umowy z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi zarządzającą prawami do danej kategorii utworów, uiszczyć wynagrodzenie za korzystanie z utworu jako utworu osieroconego za pośrednictwem tej organizacji przed rozpoczęciem korzystania z utworu osieroconego, na zasadach równego traktowania z innymi utworami tej samej kategorii. Roszczenie uprawnionego o stosowne wynagrodzenie może być wówczas dochodzone wyłączenie od tej organizacji.</p> <p>4. Po upływie 3 lat organizacja zbiorowego zarządzania, po potrąceniu jej uzasadnionych kosztów i prowizji, przekazuje 80 % wynagrodzenia za korzystanie z utworu jako utworu osieroconego, które zostało zapłacone przez podmiot korzystający zgodnie z ust. 3 i nie</p>	Ust. 3 wprowadza alternatywny mechanizm uiszczania wynagrodzenia za korzystanie z utworów osieroconych, umożliwiając zabezpieczenie się przed ewentualnymi roszczeniami ze strony uprawnionych. Konsekwencją tego rozwiązania jest projektowany przepis ust. 4 – ponieważ w wielu przypadkach uprawniony nigdy nie zgłosił się po należne mu wynagrodzenie, środki te nie powinny pozostawać na kontaktach organizacji zbiorowego zarządzania, ale być przeznaczone na ogólne cele promowania i

			zostało pobrane w tym okresie przez uprawnionego na Fundusz, o którym mowa w art. 111.	wspierania kultury.
Art. 7	<p>Dalsze stosowanie innych przepisów</p> <p>Niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów dotyczących w szczególności: praw do patentów, znaków towarowych, prawa do wzorów przemysłowych, wzorów użytkowych, topografii układów scalonych, czcionek drukarskich, dostępu warunkowego, dostępu usług radiowych i telewizyjnych do sieci kablowej; ochrony narodowych skarbów kultury; wymagań prawnych w zakresie egzemplarza obowiązkowego, przepisów o praktykach ograniczających i nieuczciwej konkurencji, tajemnic handlowych, bezpieczeństwa, poufności, ochrony danych i prywatności; dostępu do dokumentów publicznych i prawa umów ani przepisów dotyczących wolności prasy i wolności wypowiedzi mediach.</p>	N		
Art. 8	<p>Stosowanie w czasie</p> <p>1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich utworów i fonogramów, o których mowa w art. 1, które są chronione przepisami prawa autorskiego państw członkowskich w dniu 29 października 2014 r. lub po tej dacie.</p> <p>2. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla czynności dokonanych i praw uzyskanych przed dniem 29 października 2014 r.</p>	N	<p><i>Zastosowanie tego przepisu w praktyce będzie wynikać z ogólnych zasad prawa autorskiego. Przepisy implementujące dyrektywę będą bowiem stosowane wyłączenie do utworów chronionych autorskimi prawami majątkowymi w dacie korzystania z nich jako utworów osterocnych. Po wygaśnięciu tej ochrony problem oceny utworu przestaje mieć znaczenie, gdyż stale się on częścią domeny publicznej, a więc będzie można z niego korzystać bez zgody uprawnionych (oczywiście z poszanowaniem praw osobistych, które nie wygasają nigdy).</i></p>	

<p>Art. 9</p>	<p>Transpozycja</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 29 października 2014 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie także towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>	<p>N</p>	<p><i>Projekt ustawy przewiduje jej wejście w życie w terminie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia. Ponieważ prace legislacyjne rozpoczynają się we wrześniu 2014 r., co było spowodowane przedłużającymi się pracami analitycznymi nad projektem, prawdopodobnie nie uda się dotrzymać terminu implementacji dyrektywy.</i></p>	
<p>Art. 10</p>	<p>Klauzula przeglądowa</p> <p>Komisja prowadzi regularny przegląd sytuacji w odniesieniu do rozwoju źródeł informacji o prawach autorskich i do dnia 29 października 2015 r., a następnie w odstępach rocznych, przedstawia sprawozdanie dotyczące ewentualnego włączenia do zakresu stosowania niniejszej dyrektywy wydańców i utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną niewiązanych obecnie to jej zakresu stosowania, w szczególności samodzielnych fotografii i innych obrazów.</p> <p>Do dnia 29 października 2015 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy, uwzględniając w nim rozwój bibliotek cyfrowych.</p> <p>W razie konieczności, w szczególności w celu zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego, Komisja przedstawia wnioski w sprawie zmiany niniejszej dyrektywy.</p> <p>Państwo członkowskie, które ma uzasadnione powody, aby uważać, że wdrożenie niniejszej dyrektywy szkodzi jednemu z krajowych uregulowań dotyczących zarządzania prawami, o których mowa w art. 1 ust. 5, może przedstawić tę kwestię Komisji wraz ze wszystkimi odnośnymi dowodami. Komisja uwzględnia te dowody przy sporządzaniu sprawozdania, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego artykułu, a także przy ocenie, czy zachodzi potrzeba złożenia wniosku w sprawie zmiany niniejszej dyrektywy.</p>	<p>N</p>		

Art. 11	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w <i> Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			
Art. 12	Adresaci dyrektywy Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N			
Zal.	<p>Źródła, o których mowa w art. 3 ust. 2, obejmują:</p> <p>1) w odniesieniu do opublikowanych książek:</p> <p>a) egzemplarz obowiązkowy, katalogi biblioteczne i dokumentacje władz przechowywane przez biblioteki i inne instytucje;</p> <p>b) stowarzyszenia wydawców i autorów w danym kraju;</p> <p>c) istniejące bazy danych i rejestry: WATCH (Writers, Artists and their Copyright Holders), ISBN (International Standard Book Number) oraz bazy danych zawierające wykaz książek wydanych drukiem;</p> <p>d) bazy danych odpowiednich organizacji zbiorowego zarządzania, w szczególności organizacji zajmujących się prawami do zwielokrotniania;</p> <p>e) źródła zawierające wiele baz danych i rejestrów, w tym VIAF (Virtual International Authority Files) i ARROW (Accessible Registries of Rights Information and Orphan Works);</p> <p>2) w odniesieniu do czasopism, gazet, magazynów i periodyków:</p> <p>a) ISSN (International Standard Serial Number) dla periodyków;</p> <p>b) karty indeksowe i katalogi ze zbiorów i kolekcji bibliotecznych;</p> <p>c) egzemplarz obowiązkowy;</p> <p>d) stowarzyszenia wydawców oraz stowarzyszenia autorów i dziennikarzy w danym kraju;</p> <p>e) bazy danych odpowiednich organizacji zbiorowego zarządzania, w tym organizacji zajmujących się prawami do zwielokrotniania.</p> <p>3) w odniesieniu do utworów wizualnych obejmujących sztukę piękną, fotografie, ilustracje, projekty, architekturę, szkice do powyższych utworów i inne tego rodzaju utwory zawarte w książkach, czasopiśmie, gazetach i magazynach lub innych utworach:</p> <p>a) źródła, o których mowa w pkt 1 i 2;</p>	T	Rozp. wyd. na podst. art. 3 ^{5e} ust. 9	<p>9. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania, stowarzyszeń twórców, artystów wykonawców i producentów oraz podmiotów wymienionych w art. 3⁵ ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz źródeł, których sprawdzenie jest wymagane w ramach starannych poszukiwań, obejmujący co najmniej źródła wymienione w załączniku do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/28/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych (Dz. Urz. UE L. 299 z 27.10.2012 s. 5), uwzględniając konieczność rzetelnego przeprowadzenia starannych poszukiwań oraz dostępność informacji na temat uprawnień w poszczególnych źródłach, bez nakładania nadmiernych obowiązków na podmioty wymienione w art. 3⁵ ust. 1.</p>	

<p>b) bazy danych odpowiednich organizacji zbiorowego zarządzania, w szczególności zajmujących się sztuką wizualną, w tym organizacji zajmujących się prawami do zwielokrotniania;</p> <p>c) bazy danych agencji materiałów wizualnych, w stosownych przypadkach;</p> <p>4) w odniesieniu do utworów audiowizualnych i fonogramów:</p> <p>a) egzemplarz obowiązkowy;</p> <p>b) stowarzyszenia producentów w danym państwie;</p> <p>c) bazy danych instytucji odpowiedzialnych za dziedzictwo filmowe lub dźwiękowe i bibliotek narodowych;</p> <p>d) bazy danych utworów objętych odpowiednich normami i identyfikatorami, takie jak ISAN (International Standard Audiovisual Number) dla materiałów audiowizualnych, ISWC (International Standard Music Work Code) dla utworów muzycznych oraz ISRC (International Standard Recording Code) dla fonogramów;</p> <p>e) bazy danych odpowiednich organizacji zbiorowego zarządzania, zwłaszcza obsługujących autorów, wykonawców, producentów fonogramów oraz producentów audiowizualnych;</p> <p>f) wykazy twórców i inne informacje pojawiające się na opakowaniu utworu;</p> <p>g) bazy danych lub inne stosowne stowarzyszenia reprezentujące szczególną kategorię podmiotów uprawnionych.</p>				
---	--	--	--	--

ZASTĘPCA DYREKTORA
 Departamentu Własności Intelektualnej
 i Mediów

 Maciej Dydo

ODWRÓCONA TABELA ZBIEZNOŚCI

Jedn. red.	Treść przepisu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 35 ⁹ i 101	<p>Art. 35⁹. 1. Podmioty wymienione w art. 35⁵ ust. 1 mogą korzystać z utworów osieroconych, które zostały opublikowane – a w przypadku braku publikacji – nadane po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; w sposób inny niż określony w tym przepisie wyłącznie na podstawie umowy zawartej z organizacją zbiorowego zarządzania.</p> <p>2. Licencja udzielona na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, ma charakter niewyłączny i nie może upoważniać do korzystania z utworu osieroconego przez okres dłuższy niż 5 lat. Ustalenie i odwołanie uprawnionego w okresie obowiązywania umowy nie powoduje jej wygaśnięcia.</p> <p>3. Uprawnionemu, który został ustalony i odwołany, przysługują stosowne wynagrodzenie za korzystanie z jego utworu jako utworu osieroconego, wypłacane za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania, w wysokości określonej w umowie, o której mowa w ust. 1.</p> <p>4. W przypadku korzystania z utworów osieroconych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 35⁵ ust. 2–5 i ust. 8, art. 35⁶, art. 35⁷ ust. 1, 2 i ust. 3 pkt 1 i 3 oraz art. 35⁸ ust. 2 zdanie drugie i ust. 4.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania stowarzyszeń twórców, artystów wykonawców i producentów, oraz podmiotów wymienionych w art. 35⁵ ust. 1, określi w drodze rozporządzenia, organizacje zbiorowego zarządzania upoważnione do zawierania umów, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia efektywnej wypłaty i rozliczania wynagrodzeń uprawnionym oraz ocenę skuteczności i prawidłowości działania poszczególnych organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.</p> <p>Art. 101. Do artystycznych wykonan, fonogramów, wideogramów, nadań programów, pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych stosuje się odpowiednio przepisy art. 1 ust. 4, art. 6, art. 6¹, art. 8 ust. 2, art. 35⁹, art. 39, art. 51, art. 79 i art. 80.</p>	<p>Dla zachowania spójności regulacji, której jednym z celów jest ułatwienie korzystania z dóbr kultury, niezbędne jest uzupełnienie przepisów wdrażających dyrektywę 2012/28/UE w sposób wykraczający poza minimum wynikające z obowiązku implementacji. Wąski zakres korzystania z utworów osieroconych w ramach dozwolonego użytku, na jaki pozwalała ta dyrektywa, rodzi potrzebę umożliwienia instytucjom uprawnionym szerszego ich wykorzystania przy użyciu znanych w polskiej praktyce mechanizmów licencyjnych. Dzięki temu instytucje te będą mogły w ramach swojej działalności wykorzystywać utwory osierocone w pełnym zakresie, ułatwiając obywatelom dostęp do twórczości o często dużej wartości historycznej, kulturowej i artystycznej.</p> <p>W dyrektywie 2012/28/UE wprost zeznają potwierdzono możliwość wprowadzenia w prawie krajowym dalej idących rozwiązań dotyczących korzystania z utworów na potrzeby digitalizacji dziedzictwa kulturowego.</p>
Art. 35 ¹⁰ –35 ¹² , art. 99 ⁶	<p style="text-align: center;">Oddział 6</p> <p>Niektóre sposoby korzystania z utworów niedostępnych w obrocie handlowym</p> <p>Art. 35¹⁰. 1. Archiwa, szkoły i inne placówki tworzące system oświaty, szkoły wyższe, biblioteki i muzea mogą, na podstawie umowy zawartej z organizacją zbiorowego zarządzania, zwielokrotnić utwory niedostępne w obrocie handlowym opublikowane po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem 24 maja 1994 r. oraz udostępniać je publicznie w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w</p>	<p>Dla zachowania spójności regulacji, której jednym z celów jest ułatwienie korzystania z dóbr kultury, niezbędne jest uzupełnienie przepisów wdrażających powyższe dyrektywy w sposób wykraczający poza minimum wynikające z obowiązku implementacji.</p> <p>W dyrektywie 2012/28/UE wprost potwierdzono możliwość wprowadzenia w prawie krajowym dalej idących rozwiązań dotyczących korzystania z utworów na potrzeby digitalizacji dziedzictwa kulturowego, w tym w szczególności udostępniania utworów, których nakład został wyczerpany (<i>out-of-commerce</i>).</p>

<p>miejscu i czasie przez siebie wybranym.</p> <p>2. Uprawnionemu przysługują stosowne wynagrodzenie za korzystanie z jego utworu jako utworu niedostępnego w obrocie handlowym, wypłacane za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania, w wysokości określonej w umowie, o której mowa w ust. 1. Przy ustalaniu wysokości tego wynagrodzenia uwzględnia się interes publiczny, którego realizacji służy korzystanie z utworu niedostępnego w handlu.</p> <p>3. Utworami niedostępnymi w obrocie handlowym w rozumieniu ustawy są utwory wyrażone słowem oraz utwory innego rodzaju włączone do egzemplarzy utworów słownych, znajdujące się w zbiorach podmiotów, o których mowa w ust. 1, jeżeli nie są one dostępne za zezwoleniem uprawnionego dla odbiorców w obrocie handlowym, w postaci egzemplarzy wprowadzonych do obrotu w liczbie zaspokajającej racjonalne potrzeby odbiorców lub w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym.</p> <p>Art. 35¹¹. 1. Organizacja zbiorowego zarządzania, po otrzymaniu wniosku o zawarcie umowy, o której mowa w art. 35¹⁰ ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sprawdza, czy utwor wskazanym we wniosku jest niedostępny w obrocie handlowym; 2) ustala uprawnionych do tego utworu i informuje ich o złożonym wniosku albo informuje wnioskodawcę o nieustaleniu lub nieodnalezieniu uprawnionych. <p>2. Uprawniony, w terminie 60 dni od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sprzeciwić się zawieraniu umów na korzystanie z jego utworu na podstawie art. 35¹⁰ ust. 1; 2) sprzeciwić się zawarciu z wnioskodawcą umowy na korzystanie z jego utworu na podstawie art. 35¹⁰ ust. 1; 3) zrzec się prawa do wyrażania sprzeciwu zgodnie z pkt 1 i wyrazić zgodę na zawieranie umów na korzystanie z jego utworu w przyszłości na podstawie art. 35¹⁰ ust. 1, bez informowania go zgodnie z ust. 1 pkt 2. <p>3. Organizacja zbiorowego zarządzania zawiera umowę, o której mowa w art. 35¹⁰ ust. 1 w razie braku sprzeciwu uprawnionych w terminie określonym w ust. 2 albo w razie zrzeczenia się przez nich prawa do wyrażania sprzeciwu zgodnie z ust. 2 pkt 3.</p> <p>4. Wyrażenie przez uprawnionego sprzeciwu zgodnie z ust. 2 pkt 1 albo 2, nie wyłącza możliwości zawarcia przez podmiot wymieniony w art. 35¹⁰ ust. 1 umowy bezpośrednio z uprawnionym.</p> <p>5. Organizacja zbiorowego zarządzania, o której mowa w art. 35¹⁰ ust. 1, prowadzi publicznie dostępny na jej stronie internetowej wykaz utworów niedostępnych w obrocie handlowym, zawierający informacje na temat uprawnionych oraz możliwości</p>	<p>Projektowana regulacja umożliwi szeroko rozumianym instytucjom kultury korzystanie z tego typu utworów. Regulacja ustawowa jest o tyle konieczna, że w Polsce nie osiągnięto porozumienia w tym zakresie pomiędzy organizacjami reprezentującymi posiadaczy praw i użytkowników. Mogłoby ono opierać się na ramach wyznaczonych przez porozumienie z dnia 20 września 2011 r., określające kluczowe zasady digitalizacji i publicznego udostępniania utworów niedostępnych w obrocie handlowym, zawarte przez organizacje reprezentujące biblioteki, twórców i wydawców. Uregulowanie statusu dzieł niedostępnych w obrocie handlowym – z pełnym poszanowaniem praw uprawnionych – ułatwiłoby obywatelom dostęp przede wszystkim do książek i czasopism często o istotnej wartości historycznej, artystycznej i informacyjnej, których eksploatacja z jednej strony nie budzi obecnie zainteresowania podmiotów działających na rynku, a z drugiej zaś nie wywołuje sprzeciwu uprawnionych.</p> <p>Podobnie jak w projektowanej nowelizacji, w niektórych krajach europejskich, w tym we Francji i w Niemczech, regulacje ustawowe dotyczące korzystania z utworów niedostępnych w obrocie handlowym również wprowadzono przy okazji wdrażania dyrektywy 2012/28/UE.</p>
--	---

	<p>korzystania z tych utworów, ustalonej zgodnie z ust. 2.</p> <p>Art. 35¹². Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania, stowarzyszeń twórców, artystów wykonawców i producentów, oraz podmiotów wymienionych w art. 35¹⁰ ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) organizację zbiorowego zarządzania, o której mowa w art. 35¹⁰ ust. 1, biorąc pod uwagę przygotowanie organizacji do sprawdzania niedostępności utworów w obrocie handlowym i ustalania uprawnień do tych utworów, konieczność zapewnienia efektywnej wypłaty i rozliczania wynagrodzeń uprawionym oraz ocenę skuteczności i prawidłowości działania poszczególnych organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi;</p> <p>2) informacje, jakie powinny być zamieszczane w wykazie, o którym mowa w art. 35¹¹ ust. 5, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia publicznego dostępu do precyzyjnych informacji na temat utworów niedostępnych w handlu i podmiotów do nich uprawionych oraz możliwości korzystania z tych utworów.</p> <p>Art. 99⁶. Do pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych stosuje się przepisy art. 35¹⁰-35¹².</p>	
<p>Art. 40, 112, 113 i 113¹</p>	<p>uchyla się art. 40;</p> <p>w art. 112 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) wpływy określone w art. 35⁸ ust. 4, pochodzące z niewyplaconych uprawionym wynagrodzeń, o których mowa w art. 35⁸ ust. 3 oraz 35⁹ ust. 3;”;</p> <p>b) po pkt 3 dodaje się pkt 3¹ w brzmieniu:</p> <p>„3¹) dotacje z budżetu państwa, w części której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;”;</p> <p>Art. 113. Środki Funduszu przeznaczają się na pomoc społeczną dla twórców.</p> <p>Art. 113¹. Do wpłat, o których mowa w art. 112 pkt 1, stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.¹⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tej ustawie przysługują ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.</p>	<p>Biorąc pod uwagę aktualne cele polityki kulturalnej RP, która powinna zmierzać do zapewnienia szerokiego legalnego dostępu do twórczości, nie znajduje uzasadnienia dalsze utrzymywanie ograniczeń w korzystaniu z utworów niepodlegających ochronie prawno-autorskiej. W tym celu zasadne jest zniesienie opłat na Fundusz Promocji Twórczości, pobieranych w związku ze sprzedażą egzemplarzy utworów, które nie korzystają z ochrony prawa autorskiego.</p> <p>Spodziewane w związku z tym obniżenie wpływów środków do Funduszu wymaga dodatkowo zmian w przepisach dotyczących źródeł jego przychodów oraz zakresu zadań finansowanych z Funduszu.</p>
<p>Art. 30¹,</p>	<p>Art. 30¹. Do baz danych spełniających cechy utworu nie stosuje się art. 27 ust. 3 i 4.</p>	<p>Dostosowanie odesłań w związku ze skreśleniem art. 30.</p>

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289 oraz z 2014 r. poz. 183, 567 i 915.

77	oraz art. 28. Art. 77. Do programów komputerowych nie stosuje się przepisów art. 16 pkt 3-5, art. 20, art. 23, art. 23 ¹ , art. 27, art. 28, art. 33 ¹ -33 ⁵ , art. 49 ust. 2, art. 56, art. 60 i art. 62.	
Art. 115 ust. 3	3. Kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w inny sposób niż określony w ust. 1 lub ust. 2 narusza cudze prawa autorskie lub prawa pokrewne określone w art. 16, art. 17, art. 18, art. 19 ust. 1, art. 19 ¹ , art. 86, art. 94 ust. 4 lub art. 97, albo nie wykonuje obowiązków określonych w art. 19 ³ ust. 2, art. 20 ust. 1-4,	Dostosowanie odesłań w związku ze skreśleniem art. 40.
	podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.	

ZASTĘPCA DYREKTORA
 Departamentu Własności Intelektualnej,
 i Medialnej
Marek Maciej Dydek